

دلسوختگان برای فرج ما دعا کنند

بهترین کار برای به هلاکت نیفتادن در آخرالزمان، دعای فرج امام زمان (ع) است؛ البته دعایی که در همه اعمال ما اثر بگذارد. قطعاً اگر کسانی در دعا جدی و راستگو باشند، مبصراتی (دیدنی‌هایی) خواهند داشت. باید دعا را با شرایط آن خواند و «توبه از گناهان» از جمله شرایط دعا است...

گفتارهایی از آیه‌الله العظمی بهجت

به مناسبت فرا رسیدن روز ولادت سرور عالمیان، حضرت بقیة‌الله الاعظم ارواحنا فداه، چکه ای از دریای معرفت ناب بزرگمرد تاریخ تشیع، حضرت آیه‌الله العظمی بهجت را نسبت به ایشان، از باب تبرک و به امید آنکه چراغ راه و مایه عمل ما باشد، به حضورتان تقدیم می‌کنیم:

— بهترین کار برای به هلاکت نیفتادن در آخرالزمان، دعای فرج امام زمان (ع) است؛ البته دعایی که در همه اعمال ما اثر بگذارد. قطعاً اگر کسانی در دعا جدی و راستگو باشند، مبصراتی (دیدنی‌هایی) خواهند داشت. باید دعا را با شرایط آن خواند و «توبه از گناهان» از جمله شرایط دعا است.

— ابتلائات شیعه امروز بسیار زیاد است. از ظلم و ستم و بلا و فشاری که بر سر اسلام و مسلمانان به خصوص اهل ایمان می‌آید، کارد به استخوان رسیده است. بیماری‌های مختلف و حوادث زیاد شده است. باید در مشاهد مشرفه و مواقف مهمه برای رفع ابتلائات شیعه دعا کرد و تضرع نمود. ما باید از همه بخواهیم که متوسل شوند و دعا کنند و تضرع نمایند تا بلکه فرجی حاصل شود. دعای فرج اگر موجب فرج عمومی نشود برای دعا کننده موجب فرج خواهد بود. إن شاء الله چنانچه در بعضی از روایات آمده: ««#دعا کنید که در آن فرج شماسست». برخی از مردم به مرحوم آقای شیخ حسنعلی تهرانی متوسل می‌شدند و نتیجه می‌گرفتند ولی متوجه امام عصر (ع) نیستند. ما باید به بیش از اینها به امام عصر (ع) متوسل باشیم تا نتیجه بگیریم. اگر اهل ایمان، پناهگاه حقیقی خود حضرت صاحب (ع) را بشناسد و به آن پناه برند امکان ندارد که از آن ناحیه مورد عنایت واقع نشوند.

— از مهم‌ترین دعاها، دعای فرج امام زمان (ع) است. همه مشکلات مردم و حکومت‌ها از غیبت آن حضرت است. برای رفع مشکلات اجتماعی و حوائج مردم باید همان‌طوری دعا کرد که انسان برای رفع مشکل خودش دعا می‌کند. دعا اگر دعا باشد تأثیر خواهد کرد».

— خدا چه صبری داده به حضرت غایب (ع) که هزار سال می‌بیند بر سر مسلمان‌ها چه بلاهایی می‌آید و خود آنها چه بلاهایی بر سر هم می‌آورند و همه را تحمل می‌کند. امیدواریم خداوند برای یک مشت شیعه مظلوم، صاحبشان را برساند زیرا در عالم چنین سابقه نداشته و ندارد که رئیس و رهبری از مریدان و لشکرش این قدر غیبت طولانی داشته باشد. چه باید گفت؟ معلوم نیست تا کی! در تمام امت‌های گذشته مقدر شده است ولی در هیچ امتی چنین غیبتی با وقت نامعلوم و غیر مقدر اتفاق نیفتاده است.

— اگر بدانیم دعای ما اثر دارد و باز دعا نکنیم، مقصّریم. حضرت غایب (ع) عجب صبری دارند! با اینکه از تمام آنچه که ما می‌دانیم یا نمی‌دانیم اطلاع دارد و از همه امور و مشکلات و گرفتاری‌های ما باخبر است.

— خود حضرت مهدی (ع) هم منتظر روز موعود است و خودش می‌داند که چه وقت ظهور می‌کند. اینکه گفته می‌شود آن حضرت وقت ظهورش را نمی‌داند، درست نیست. دعای تعجیل فرج دواي همه دردهای ماست. می‌پرسند: ««#چرا این همه دعا می‌کنیم مستجاب نمی‌شود؟» [پاسخ این است: شرط استجاب دعا، توبه است. لذا ملائکه می‌گویند: چرا دعا را با شرطش که توبه باشد به جا نمی‌آورید تا مستجاب شود؟ ما باید امام زمان (ع) را حاضر فرض کنیم. هر جا می‌رود، برویم و می‌توانیم! ولی گویا نمی‌خواهیم در راه رضای آن حضرت باشیم، نه اینکه رضای آن حضرت را نمی‌دانیم یا نمی‌توانیم تحصیل کنیم. مهم‌تر از دعا برای تعجیل فرج، دعا برای ایمان و ثبات قدم در عقیده و عدم انکار آن حضرت تا ظهور او می‌باشد. اگر ظهور آن حضرت نزدیک باشد، باید هر کس خود را برای آن روز مهیا سازد از جمله آنکه از گناهان توبه کند. همین توبه باعث می‌شود که این همه بلاهایی که بر سر شیعه آمده، از سر شیعه رفع و دفع گردد.

— آقایی که زیاد به مسجد جمکران می‌رود، می‌گفت: ««#امام زمان (ع) را در مسجد جمکران دیدم به من فرمود: ««#به دل‌سوختگان ما بگو برای ما دعا کنند». او هزار سال است که زندانی است. لذا هر کسی که برای حاجتی به مکان مقدسی مانند مسجد جمکران می‌رود باید که اعظم حاجت (بزرگ‌ترین خواسته) نزد آن ««#واسطه فیض» یعنی فرج خود آن حضرت را از خدا بخواهد. حضرت غایب (ع) دارای بالاترین علوم است و ««#اسم اعظم» پیش از همه در نزد خود آن حضرت است، با این همه به هر کس که در خواب یا بیداری به حضورش مشرف شده، فرموده است: ««#برای من دعا کنید». در حالی که [امام زمان (ع)] مرده را زنده می‌کند، خود در زندان وسیع [دنیا] به سر می‌برد. اما در مورد خود حق ندارد، هر چند برای دیگران مخصوصاً در امور فردی عنایت خاصی دارد اما در امور اجتماعی که مربوط به خود آن حضرت است، خیر! خدا کند ارتباط شیعه و اهل ایمان، با امام زمان (ع) قوت بگیرد تا در مقام صبر، صبر و تحمل کنند. [یقیناً] دعا در امر تعجیل فرج آن حضرت مؤثر است، اما نه لقلقه زبان و ««#عجل فرجه» خشک و خالی. دعای فرج مثل نماز نافله، عمل مستحبی است. یعنی راستی وجدی از غیبت امام متأثر باشیم و از خدا بخواهیم که فاصله هزار و چندصد ساله را که میان مردم و ««#واسطه فیض» افتاده است، برطرف شود و به پایان برسد. دعای بحال حزن و اندوه و با تأثیر قلبی از مردم واقع نمی‌شود. اگر می‌شد، قطعاً وضع این‌طور نبود. راه خلاص از گرفتاری‌ها، منحصر است

به دعا کردن در خلوات برای فرج ولی عصر(ع) آن هم با خلوص و صدق نیت و همراه با توبه تا رابطه ما با ولی امر و امام زمان(ع) قوی نشود، کار ما درست نخواهد شد و قوت رابطه ما با ولی امر(ع) هم در اصلاح نفس است.

راه‌های ارتباط با امام عصر(ع)

— راه ایجاد و ارتباط با اهل بیت(ع) و مخصوصاً حضرت ولی عصر(ع) عبارت است از #171; معرفت خداوند متعال» و بعد #171; اطاعت محض از پروردگار». این دو، موجب حبّ به خداوند و محبت نسبت به همه کسانی که خداوند آنها را دوست می‌دارد؛ مثل انبیا و اوصیا مخصوصاً علاقه و ارتباط با محمد و آل محمد(ع) می‌شود که نزدیک‌ترین آنها به ما حضرت صاحب‌الامر(ع) است.

— لازم نیست که انسان در پی این باشد که به خدمت حضرت ولی عصر(ع) تشرّف حاصل کند. بلکه شاید خواندن دو رکعت نماز و سپس توسل به ائمه(ع) بهتر از تشرّف باشد، زیرا هر جا که باشیم آن حضرت می‌بیند و می‌شنود. ضمناً عبادت در زمان غیبت افضل از عبادت در زمان حضور است و زیارت هر کدام از ائمه اطهار(ع) مانند زیارت خود حضرت حجّت(ع) است.

— در زمان غیبت عنایات و الطاف امام زمان(ع) نسبت به محبّان و شیعیانش زیاد دیده شده. باب بقا و حضور کلاً مسدود نیست، بلکه اصل #171; رؤیت جسمانی» را هم نمی‌شود انکار کرد. ما در دریای زندگی در حال غرق شدن هستیم. دستگیری #171; ولی خدا» لازم است تا سالم به مقصد برسیم. باید به ولی عصر(ع) استغاثه کنیم که مسیر را روشن سازد و ما را تا مقصد همراه خود ببرد.

— کجا رفتند کسانی که با صاحب‌الزمان(ع) ارتباط داشتند؟ ما خود را بیچاره کرده‌ایم که قطع ارتباط نموده‌ایم و گویا هیچ چیز نداریم. اگر بفرمایید: به آن حضرت دسترسی نداریم؟ جواب شما این است که چرا به انجام واجبات و ارتکاب محرمات ملتزم نیستید. او به همین امر از ما راضی است. ترک واجبات و ارتکاب محرمات، حجاب و نقاب دیدار ما از آن حضرت است.

— تنها پیدا کردن و دیدن آن حضرت(ع) مهم نیست. زیرا دیدن آن حضرت در عرفات یا در جای دیگر که همیشه می‌سور نمی‌شود و ممکن نیست. [اما] اگر مشرف شدید به آن حضرت نگویید که از خدا برای من زن، خانه، دفع فلان بیماری یا امراض به‌خصوص و... بخواه. زیرا اینها چندان اهمیت ندارد. همچنین آقای دیگری گفت: در اعتکاف مسجد کوفه آن حضرت را در خواب دیدم که به من فرمود: اینهایی که به اینجا آمدند از مؤمنین خوب هستند ولی هر کس حاجتی دارد و برای برآورده شدن حاجت خود آمده است مانند خانه، فرزند. و هیچ‌کدام برای من نیامده‌اند. مطلب همین‌طور است. هر کدام در فکر حوائج شخصی خود هستیم و به فکر آن حضرت نیستیم.

— هر کسی باید به فکر خود باشد و راهی برای ارتباط با حضرت حجّت(ع) و فرج شخصی خویش پیدا کند؛ خواه ظهور و فرج آن حضرت دور باشد یا نزدیک. عده‌ای بوده‌اند که گویا حضرت غایب در پیش آنها حاضر و ناظر بوده است. آن حضرت آن‌قدر به ما نزدیک و از حال ما باخبر است اما ما از او غافل و بی‌خبریم و می‌پنداریم که دوریم! حیف که ما قدردان نعمت ولایت نیستیم.

— حاج محمدعلی فشندی(ره) هنگام تشرّف به محضر حضرت صاحب(ع) عرض می‌کند: مردم دعای توسل می‌خوانند و در انتظار شما هستند و شما را می‌خواهند و دوستان شما ناراحتند. حضرت می‌فرماید: دوستان ما ناراحت نیستند! کسانی که منتظر فرج هستند که برای خدا و در راه خدا منتظر آن حضرت باشند، نه برای برآوردن حاجات شخصی خود. آری! تشنگان را جرعه وصال و شیفگان جمال را آب حیات و معرفت می‌دهند. آیا ما تشنه معرفت و طالب دیدار هستیم و آن حضرت آب نمی‌دهد با آنکه کارش دادرسی به همه است و به مضطرّان عالم رسیدگی می‌کند؟!

— آن حضرت از چشم ظالمان محجوب (پنهان) است. #171; المحجوب عن اعین الظالمین» اما کسانی که نه ظالمند و نه رفیق ظالمند و نه با ظالمان معاشرند و نه در خانه و محله ظالمان هستند، آن حضرت از دیده آنها محجوب نیستند. ثانیاً دیدن با چشم موضوعیت ندارد بلکه طریق و وسیله‌ای است برای حصول یقین. اگر آدم از پشت پرده، صدایی را شنید و بودن گوینده‌ای را یقین کرد و او برای ما خبرهایی داد که مطابق با واقع شد، [ما] به وجود گوینده، یقین پیدا می‌کنیم هرچند چشمانمان او را نبیند. ثالثاً همین دیدن را خیلی از بزرگان علمای ما هم ادعا کرده‌اند، که اگر بگوییم آنها دروغگو بوده‌اند، دیگر معلوم است که ما در چه حالی هستیم.